

Rote Wand 2704m.

Marul 976m. – Untere Laguz Alpe 1584m. – Obere Laguz Alpe 1854m. – Fürkele – Rote Wand 2704m. – Zelfde weg terug.

Uitgangspunt: Laguz Alpe 1584m. Vanuit Marul doorrijden voorbij aan Hof (wegkruis), door het Fuchswald over een goederenweg naar Alpe Laguz. Let op: vanaf Marul is deze goederenweg een 'tolweg'. Tolkaarten kan men halen bij Ghf Walserklause of de plaatselijke buurtsuper. [Bludenz – Grosses Walsertal – Marul 976m.].

Totaal tijd: 6½ – 7½ uur.

Bijzonderheden: Zeer steile en uiterst vermoeiende beklimming. Lange duur van de tocht. Van Untere Laguz Alpe tot de Obere Laguz Alpe over nieuw aangelegd en breed bergpad. Prima gemarkeerd. Vandaar omhoog door een zeer steil veld met grind en kiezel, vaak nog met sneeuwresten. Verder door kleine doorgang in de rotsen ('Fürkele'). Dan korte afdaling waarbij een grote kom wordt overgestoken (evt. nog sneeuwresten aanwezig). Hierna volgt de laatste klim naar de top. Eerst steil omhoog over steenvelden naar de graat. Deze graat is deels zeer smal en vaak erg steil. 'Trittsicherheit' en 'Schwindelfreiheit' is hier uiterst noodzakelijk. Bij twijfel hier niet verder gaan. Eventueel met een klintouw iedereen zekeren. Vanaf Obere Laguz Alpe is de marking slecht. Let op de beschrijving in de tekst.

Moeilijkheidsgraad: *****

Waarom de moeite waard?: Mijn meest avontuurlijke klim tot op heden (begin 2004). Grandioos uitzicht van de top van de vrijstaande berg.

ROUTE BESCHRIJVING:

Naar Untere Laguz Alpe: met de auto naar *Marul*. In Marul kopen we eerst een dagkaart voor de goederenweg naar de Laguz alpe. We gaan verder dal inwaarts over de goederenweg en na ongeveer 20 minuten bereiken we de stille *Laguz alpe*. Vlak voor de alpe is een parkeerplaats.

Vanaf de parkeerplaats lopen we in oostelijke richting naar de Untere Laguz Alpe (1584m.). Tussen de huisjes vinden we een breed, nieuw aangelegd, bergpad richting *Obere Laguz Alpe* (bordje *Freiburger Hütte*). Na een tijdje bereiken we de grotendeels vervallen Obere Laguz Alpe. Bij de bijna vergane hut deelt zich de weg. Wij houden hier links en lopen richting de grote kom aan onze linkerzijde. De beklimming van deze kom is ons eerste doel. Eerst lopen we door de schapenweide waar we nog een pad vinden. Voor de kom lopen we door grote rotsblokken en van daar af aan houden we ons het beste aan de linkerzijde van de kom. De beklimming is, zeker op het eind, zeer steil en een pad is maar moeilijk te vinden. We letten op voetsporen en houden ons zoals al gezegd ons aan de linkerzijde van de kom. Na deze moeilijke klim door diep grind en kiezel bereiken we een andere weg die vanuit het zuiden van de Freiburger Hütte omhoog komt.

Hier gaan we links (noordelijk) langs de rotsen, m.b.v. staalkabels richting een doorgang in de rotsen, 'Fürkele' genaamd. Op dit deel vinden we maar enkele markeringen, doch het is duidelijk waar we naartoe moeten. Vanuit dit 'Fürkele' zien we dat we er nog lang niet zijn: eerst moeten we een stukje dalen, waarna we een grote kom moeten oversteken. Op dit deel ligt nog vaak oude sneeuw, dus voorzichtigheid is geboden, zeker omdat er gaten kunnen zijn tussen de rotsen en de sneeuw zelf. Voetsporen over de sneeuw geven vaak het beste pad weer. Links, 600 meter naar beneden zien we de Klesenza Alpe en aan onze rechterzijde valt ons het rode gesteente op, waaruit al snel duidelijk wordt waarom ze deze berg 'Rote Wand' noemen.

Nadat we de kom zijn overgestoken volgt de tweede klim. Hier gaan we over een rotsveld zigzaggend omhoog. De klim is weliswaar steil, doch niet moeilijk of gevaarlijk. Maar op de top van deze klim zien we onze grootste uitdaging van deze tocht: *de graat naar de top!* Aan de linker kant zien we een kleine gletsjer die aan het eind steil naar beneden valt. Aan de rechterkant zien we een gat van honderden meters diep.

En daartussenin een smalle, steile graat die aan het eind, bijna bovenaan een beetje breder wordt. Deze graat is alleen voorbehouden aan bergbeklimmers met enige ervaring. Ook is het zaak absoluut geen last te hebben van duizeligheid. Voor wie onzeker over deze laatste klim is, dient hier om te keren. Voor wie wel verder wil, maar niet zo ervaren, kan beter gebruik maken van een gids en/of zichzelf zekeren m.b.v. een klimtouw aan mede klimmers.

Eerst volgt nog een kleine afdaling waarna de smalle graat volgt. Een echt pad is er niet, vaak kan men het beste kiezen om gewoon óver de rotsen te gaan. Sommige passages zijn zo smal dat je er absoluut niet met z'n tweeën naast elkaar kunt staan. Voorzichtig klimmen we verder en bestuderen zorgvuldig onze volgende passen. Markeringen helpen ons bij het zoeken van de juiste route (en deze is dus vaak óver rotsen heen).

Na deze avontuurlijke klim wordt de graat breder er zijn we in de kortste tijd op de top van de Rote Wand. Achter ons zien we waar we vandaan zijn gekomen ... Het uitzicht is grandioos, omdat de Rote Wand zeker 200m hoger is dan de omliggende bergen en we dus ver kunnen kijken. Voor ons ligt 800m lager de Formarinsee en de Freiburger Hütte.

Aangezien de enige weg terug naar ons uitgangspunt dezelfde is als we gekomen zijn, gaan we weer over de smalle graat terug. Hierbij zijn we wederom op onze hoede en dalen rustig. Na het 'Fürkele' volgt nog de vermoeiende steile afdaling door het steenveld. We moeten dus in westelijke richting gaan (rechts) en niet rechtdoor (zuidelijk) naar de Freiburger Hütte!

Route gelopen in 1999

Legenda moeilijkheidsgraden:

- * = Redelijk gemakkelijke tocht (vaak ook als na middag wandeling te maken). Tot max. 2 uur.
- ** = Met een beetje conditie goed te lopen route. Vanaf 1 uur tot max. 3 uur.
- *** = Gemiddelde tocht, waarbij een redelijk goede conditie een vereiste is. Vanaf 2 tot 4 uur.
- **** = Zware tocht waarbij stukken flink geklommen moet worden (handen gebruiken!). 3 - 6 uur.
- ***** = Zeer zware tocht waarbij de 'klim' factor het wint t.o.v. de 'wandel' factor. Gem. 5 - 7 uur.

ps: sommige touren kunnen enigszins afwijken van de genoemde moeilijkheidsgraad beschrijving (bijvoorbeeld: een * tour die maar 2 uur duurt).***
